

משוא קודש על משמר גדרי הצעניות מאת כ"ק אדמוי"ר הרה"צ מפאריסוב שליט"א
שנאמר ט"ז אדר תשס"ט ברכבת' א"ר אביהו ר' בר הילוי

האמת, שמנוגג מלבוש 'השאל' יש לו מקור מפורס בرمבי"ס ובשו"ע, ולא כאנשים הטעים ולומרanza שזה מנוגג חסידות וחומרא בעלמא, שכן הרמב"ס בכמה מקומות הביאו המחבר בשווי' אבה"ע צי' ע"ג, ובסי' קט"יו שזה דת יהודית, וכמו"כ הביא את המשנ"ב באורח סי' ע"ה ("בהיל ד"ה ודע) בזזה":
אף אם תלך כי מקורי עוברת כל דת יהודית עד שתכל ברידיך למלמעלה **בכל הנשים**. ע"כ. ונישם אנשי שאינן יודיעים מזה ווחשבים שחוועסחים ממש דבר
המצויה הזאת להרבות צניעות בקרוב בנות ישראל לזוכטוلبוש מלבושים 'השאל' כאילו מפליגים בחומרא והידור שאינו לו שום מקום במקורות, וכאיילו
ונישם מההכלכה הפושאה. בעוד שההלהבה הפשטה אמרת שכ היה זרך בנות ישראל תקשרות ללבת רדי.

לכתוב (בתחלה מ"ה י"ד) אומר: **כל בזבזה בת מלך פנימה,** **מן שבעצמאות נקבה לבושה.** כבודה ויקר תפארתה של בת המלך הוא, שתשב בビיתה, הלבוש והוא ג'כ עני של "פנימה", וכבודה של בת מלך תלוי מלובושה.

לבוש הוא היסוד של היהדות כולה, כל מי שעוניים לו בראשו, כל אחד ואחד, יכול לפקוח עניינים ולראות, המציגות הוכיחה באופן ברור שימוש, שכל משפחה שהחלה לשנות מלבושיםם, להקל במשמרת גדי הלבוש, נתהוה קלקל בכל המשפחה כולה, וכשהשנים עברוות והענינים נפקחות על הירידה הפלאית, הרי הם מתחרטים על מעשיהם, וצוקים ואינם נענים וכי מישיטה אוזו לשועתם.

תהיילה להשיית העשאה
הטוענות גזולה להחזיר עררת מלבש
חישאל לישנה. והיה כי' אאמ'יר זוק'יל אומבר
שרואים בזו ענין שמימי, שהקב'ה רוצה להויסין
כוטים על כלל ישראל, שכמו שהגולה ממצרים
התיה בזכות נשים צדקניות, כמו'כ הגולה העתidea
התיה בזכות נשים צדקניות, על כן העלה השיעית רוח
שהרבה מרומים על בנות ירושלים הצענות, ועורר את
לבן להחזיר את המבשר הישן לעתרתו בראונונה,
ושאריהם מי שהן מהראשונות שצחות לקרב את
הגולה, הוגם שיש כבר קחל גדול המזיז עררה
ליושנה, אמנים עדין אינה יכולה את כל כלל ישראל,
בכדי להחיש הגולה צרך שככל ישאל זוכי להחזיר
ערטרת הצנויות לישנה, אבל בהיות שהן הראשונות,
חרוי זכותן רב וגודל, כמו' שמצינו בשעת קרייעת ים סוף
שקפץ נחשון בן עמיידב לים, ואחריו כל שבט יהודה
חם נטלו שכר רב שזכה למלאות יהודה בשבייל שהיו
הריאשונים שמסרו לפ羞ם על קידוש ח'.

על כן תחזקנה ידיכן של הנין גבורות חיל הנשים
הצדקניות שמוסרים נפשן לחיזוק גדרי החנויות
להחזורת תפארתך, ולובשות מלובשי 'הshal'

כתיב (בראשית י"ח י"ט) כי יָצַא תְּיִלּוֹ לְמַעַן אֲשֶׁר צִוָּה אֶת בְּנֵי וְאֶת בְּנֵי אֲפָרִיו וְשָׂמַרוּ דֶּרֶךְ הַיְם, הקב"ה שומר אהבה מיוחדת לאברהם אבינו, לא בשבל עשרה ניסיות שנותנה בהם ועמד בהם בגבורה, ולא בשwil שאר מעלוותיו הנשבות מבניינו, רק בעבר זאת אשר יצחה את בניו ואת ביתו אחורי לשמר את דרך ה' ולכלת בעקבותיו אשר סלל להם, ומכאן, שההשכה על המשך הדורות בטוהרתם הוא היוסד והבסיס לכל העניינים.

אומרים בשם רבינו הק' מסאטמאר זוק'יל, לכאורה ישאל האדם, אם אנו כה מאמינים באמונה חזקה וויאתנה שהנה בכל יום יבוא משיח צדקינו ויגאלנו, א'כ לשם מה אנו נאשפים וועשים פעולות לחיזוק חינוך מצאצאים שיבאו ונגדלו עד שנים רבות, ובהתאם שאנו עושים זאת ובכל עת מטפסים עוצות ותחבולות על משר הרוח היותר, יש לדעת שאין כאן שום סתריה, בודאי שץירין להאמין ביביאת המשיח ולמעמת זה יש לשים עיניים פקוחות להשיכת כל חינוך הדורות הבאים על עוד חמשים שנה.

במדרש הרוי איתא בזquot ג' דברים נגאלו ממצרים של שינו שמות לשנים ומבלושים, מאין לךו המלובשים? איזה מלבושים לבשו? הרוי אומר מהאבות הקדושים והאמאות, וכמה מהם עשו ללבוש מה שהם לבשו, ובכל תוקף נשאו מלבושים אלו בעזו ובגאו, ובזquot זה זכו להיגאל.

וכו אמר הכתוב בשיר השירים (אי ח) צאי לך בעקביו החזן וריעי את גדייך וגוי, ופרש"י אם לא תדע לך להיכן תלכי להרעות צאנך כוי התבונני בדרכי אבותיך הראשונים שקבעו תורה ושמרו משמרתי ומצוותי, ולכى בדרכיהם.

ואומרים בשם הרה"ק היהודי מפארשיסחא זיע"א,
שנامر גבי יוסף הצדיק, דמותו דיקנו של ابو
נראה לו, שהשי"ת אמר לישען, רצוק לדעת איך ללכט
ובאייזה אופן, הסתכל בדרכי אביך באיזה דרך הולך
וכך כלך אף אתה בדרכו.

בשפט אמרת כתוב במש"כ רשיי וארא אל האבות כי חבל על דבדין ולא משתכחין, ולכארורה תמורה הלא משה רבינו ע"ה היה במדרגה גבוהה במאד מאד, רבן ומארון של כל ישראל, ואיך אמר לו הש"י חבל על דבדין, כאשרו חסר מה במעלתו קדושתו, וכאיו שnen מעילות שהיה להאבות ולוי ארי אוטום, וב��יאר שמשה רבינו ע"ה הש"י חוץ להתנוגה בדרך מיוזחת ע"פ מה שראה בעדעת קדשו להתנוגה את העם, ובואדי החדרך שמחשבת משה רבינו ע"ה היא קדושה ונשגבה, אך כך אמר לו הש"י, שבכדי שתהיה הגאותה בשלימותו, ציריך שיילכו בדרכי אבותך, ורק כאשר יצעדו באוטו דרך שסללו להם האבות החק, יהיה אפשרות לגאלם, ולא תחכו שתנו זכות אבות עליהם, אך ורק באופן שיילכו בדרכי אבותיהם.

כלפי מה הדברים **אמורים**, **בודאי** הדבר **ידעו** ומספרם לכלנו ולא נכח את האמת מפניו, שהזרות[האחרוניות](#) ירו^ז פלאים במצב שמיירת גדרי הצניעות, **זכרתי** ימים **מקדים** **שנות** **נעורוני**. היו כל נשי ירושלים בנות ישראל הקשרת מכל העדות והחוגות, **לבובשים** **עליהם** **מלבוש** **"השלל"** נחרא נהרא ופשיטה, כל עדה באפום שלה וכל קהייה בדרכה שלה, הצד השווה שבhem שכולן ממש בלי ויצא מהכל ענדו עטרה גז מושלו^ר גרבולו^ר בתולבוש גז.

